Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3072/95
af 22. december 1995
om den fælles markedsordning for ris

(EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18)

Ændret ved:

		Tidende	
	nr.	side	dato
►**M1** Rådets forordning (EF) nr. 192/98 af 20. januar 1998	L 20	16	27.1.1998

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 80 af 30.3.1996, s. 72 (3072/95)

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3072/95
af 22. december 1995
om den fælles markedsordning for ris

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De nye retningslinjer for den fælles landbrugspolitik skal medføre bedre ligevægt på markedet og gøre Fællesskabets landbrug mere konkurrencedygtigt;

(2) den fælles markedsordning for ris bør omfatte en fælles prisordning for Fællesskab; ordningen kan bestå i, at der fastsættes en interventionspris for uafskallet ris, der gælder for hele Fællesskabet, og til hvilken interventionsorganerne skal opkøbe den ris, de får tilbudt;

(3) som led i de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden har Fællesskabet forpligtet sig til gradvis at nedsætte de toldsatser, der følger af tarifikationen under den tidligere ordning med importafgifter; samtidig med at toldsatserne nedsættes, bør fællesskabspriserne sænkes, så fællesskabsproduktets konkurrenceevne kan bevares; for at producenterne ikke skal lide indkomsttab som følge af, at de institutionelle priser sænkes, er det hensigtsmæssigt at indføre en ordning med produktionsgodtgørelser, som ydes producenterne på hektarbasis, og som skal tjene til, at afgrødens nuværende rentabilitet opretholdes; godtgørelserne fastsættes på grundlag af den planlagte prisnedsættelse og i forhold til de dyrkningsudbytter, der er konstateret i de forskellige medlemsstater i en periode, der anses for at være repræsentativ; i den forbindelse vil det være hensigtmæssigt at vælge det højeste af følgende resultater:
   — gennemsnittet for de tre år i perioden 1990/91 til 1994/95, som bliver tilbage, når der ses bort fra året med det højeste og året med det laveste udbytte
   — gennemsnittet for de tre år 1992/93, 1993/94 og 1994/95;

(4) det er nødvendigt, at der fastsættes visse betingelser for ansøgning om godtgørelse, og at datoen for udbetaling til producenterne fastlægges;

(5) samtidig med, at nævnte ordning med hektargodtgørelser indføres, er det hensigtsmæssigt, at der for hver producentmedlemsstat fastsættes et basisareal; denne fastsættelse bør afspejle det dyrkede areal i det sidste høstår, for hvilket der foreligger statistiske data; for at tage hensyn til tørken bør der dog for Spanien og Portugal tages hensyn til det sidste år med statistiske data for regionerne, bortset fra de regioner, som er ramt af tørken, for hvilke der tages hensyn til det sidste år inden tørken; for Fransk Guyana bør basisarealet fastsættes svarende til det, der anvendes for den ordning, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for

([1]) Udtalelse afgivet den 14. december 1995 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
([2]) Udtalelse afgivet den 23. november 1995 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

▼B

de oversøiske franske departementer ([1]); en sådan fastsættelse gør det muligt at opretholde produktionsmål, der er forenelige med markedsbehovene og i overensstemmelse med de forpligtelser, der er indgået som led i de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden for så vidt angår handelseksport; at maksimumsarealet overholdes, kan sikres ved, at støtten i tilfælde af overskridelse nedsættes så meget, at producenternes interesse for arealudvidelse svækkes;

(6) der bør indføres en interventionsordning for at skabe ligevægt på markedet; interventionsperioden skal begrænses til fire måneder, således at interventionen kan bevare sin oprindelige funktion, og at det undgås, at den bliver en afsætningsmulighed i sig selv;

(7) interventionsprisen bør fortsat undergå en række månedlige forhøjelser, blandt andet for at der kan tages hensyn til lager- og finansieringsomkostningerne ved oplagringen af ris i Fællesskabet, og fordi det er nødvendigt at sikre, at lagrene kan afsættes på en måde, der er i overensstemmelse med markedets behov;

(8) det er hensigtsmæssigt, at der findes en produktionsrestitution for risstivelse og afledte produkter svarende til, hvad der er fastsat for de produkter, der er nævnt i artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ([2]), og som de konkurrerer med;

(9) virkeliggørelsen af et enhedsmarked for ris inden for Fællesskabet indebærer, at der indføres ensartede regler for samhandelen over Fællesskabets ydre grænser; foruden interventionssystemet bidrager en handelsordning, der omfatter en ordning med importtold og eksportrestitutioner, principielt til at stabilisere Fællesskabets marked; handelsordningen hviler på de forpligtelser, der er indgået som led i de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden; ristyperne på de forskellige forarbejdningstrin, navnlig ris af Indica-typen og af Japonica-typen, er særskilt identificeret ved KN-koder;

(10) for at varebevægelserne til stadighed kan følges, bør det fastsættes, at der udstedes import- og eksportlicenser, mod at der stilles en sikkerhed, som skal garantere gennemførelsen af de transaktioner, som licensansøgningerne blev indgivet for;

(11) for at undgå eller fjerne de skadelige virkninger for Fællesskabets marked, som indførslen af bestemte produkter kan medføre, kan der for indførsel af et eller flere af disse produkter opkræves en tillægstold, hvis bestemte betingelser er opfyldt; der bør fastsættes en bestemmelse herom;

(12) det bør overdrages Kommissionen at åbne og forvalte de toldkontingenter, der følger af internationale aftaler;

(13) ved at åbne mulighed for, at der ved udførsel til tredjelande ydes en restitution, der svarer til forskellen mellem priserne i Fællesskabet og priserne på verdensmarkedet, uden at grænserne for forpligtelserne indgået i henhold til de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden i øvrigt herved overskrides, kan Fællesskabets deltagelse i den internationale handel med ris opretholdes; muligheden er betinget af, at bestemte mængde- og værdigrænser ikke overskrides;

(14) værdigrænsernes overholdelse kan sikres under fastsættelsen af restitutionerne og ved den betalingskontrol, der gennemføres i henhold til bestemmelserne om Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget; kontrollen kan lettes ved, at restitutionerne obligatorisk forudfastsættes, uden at dette i øvrigt udelukker muligheden for, at der i tilfælde af differentierede restitutioner foretages en ændring af den forudfastsatte destina-

([1]) EFT nr. L 356 af 24. 12. 1991, s. 1.
([2]) EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1023/95 (EFT nr. L 103 af 6. 5. 1995, s. 24).

▼B

tion inden for en geografisk zone, for hvilken der gælder en enhedssats for restitutionen; i tilfælde af ændring af destinationen bør der ske udbetaling af den restitution, der gælder for den virkelige destination, idet restitutionsbeløbet dog ikke kan være større end det, der gælder for den forudfastsatte destination;

(15) for at det kan kontrolleres, at mængdekravet overholdes, er det nødvendigt, at der indføres en pålidelig og effektiv tilsynsordning; derfor bør enhver restitutionsydelse gøres betinget af, at der udstedes en eksportlicens; inden for de tilladte grænser bør restitutionerne ydes afhængigt af den særlige situation for det berørte produkt; der kan kun tillades undtagelser herfra for forarbejdede produkter uden for traktatens bilag II, som der ikke gælder mængdegrænser for, og for fødevarehjælp, hvor der ikke gælder nogen begrænsning; det bør fastsættes, at de strenge forvaltningsregler kan fraviges for produkter, for hvilke der ikke kan forventes nogen eksport med restitutionsydelse ud over mængdegrænserne; overvågningen af de mængder, der eksporteres med restitution i de produktionsår, der er omhandlet i de nævnte internationale forpligtelser, sker på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for det enkelte produktionsår;

(16) som supplement til det ovenfor beskrevne system bør der, i det omfang det er nødvendigt for, at systemet kan fungere bedst muligt, åbnes mulighed for at fastsætte bestemmelser om benyttelse af proceduren for aktiv og passiv forædling og, i det omfang markedssituationen kræver det, helt eller delvis at forbyde denne procedure;

(17) toldordningen gør det muligt at se bort fra alle øvrige beskyttelsesforanstaltninger ved Fællesskabets ydre grænser; pris- og toldordningen kan dog under særlige omstændigheder vise sig utilstrækkelig; for at Fællesskabets marked i sådanne tilfælde ikke skal være ubeskyttet mod de forstyrrelser, der kan blive følgen, eftersom de tidligere importhindringer er afskaffet, bør Fællesskabet have mulighed for at træffe de fornødne foranstaltninger; disse skal være i overensstemmelse med forpligtelser indgået i henhold til de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden;

(18) der bør åbnes mulighed for, at der kan træffes foranstaltninger, hvis Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelser, der skyldes udførsler eller indførsler, og som kan bringe virkeliggørelse af målene i traktatens artikel 39 i fare;

(19) der er fare for, at det prisfald, der vil indtræde, når denne forordning træder i kraft, kan forstyrre det indre marked; der bør derfor åbnes mulighed for, at Kommissionen kan træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå sådanne forstyrrelser;

(20) udviklingen af Fællesskabets marked i rissektoren kræver, at medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de oplysninger, der er nødvendige for, at denne forordning kan anvendes; en sådan gensidig underretning er navnlig nødvendig i forbindelse med internationale forpligtelser;

(21) virkeliggørelsen af et enhedsmarked på grundlag af et fælles prissystem vil blive bragt i fare, hvis der ydes bestemte former for støtte; derfor bør de bestemmelser i traktaten, som åbner mulighed for at vurdere den af medlemsstaterne ydede støtte og at forbyde støtte, som er uforenelig med enhedsmarkedet, anvendes i rissektoren;

(22) for at gøre det lettere at gennemføre de planlagte bestemmelser bør der fastlægges en procedure, ved hvilken der inden for rammerne af Forvaltningskomitéen for Korn tilvejebringes et nært samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen;

(23) ved den fælles markedsordning for ris skal der på passende måde tages hensyn til de mål, der er nævnt i traktatens artikel 39 og 110;

▼B

(24) medlemsstaternes udgifter som følge af de forpligtelser, der opstår ved anvendelsen af denne forordning, finansieres af Fællesskabet efter artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([1]);

(25) den fælles markedsordning for ris, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1418/76 ([2]), er blevet ændret gentagne gange; på grund af antallet af tekster, deres komplicerede karakter og offentliggørelsen i forskellige numre af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* er de vanskelige at anvende, og de opfylder således ikke det krav om klarhed, der må stilles til retsforskrifter; de bør derfor kodificeres i en ny forordning, og forordning (EØF) nr. 1418/76 bør ophæves; det er hensigtsmæssigt at ophæve en række rådsforordninger, der er afledt af grundforordningen, og som ikke længere har noget retsgrundlag;

(26) ordningen med godtgørelser kræver, at der føres tilsyn; for at kontrollen kan blive effektiv, bør støtteordningen indføjes i det integrerede system for forvaltning og kontrol, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3508/92 ([3]) —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den fælles markedsordning for ris omfatter regler for priser og samhandel og gælder for følgende produkter:

	KN-kode	Varebeskrivelse
a)	1006 10 21	Uafskallet ris
	1006 10 23	
	1006 10 25	
	1006 10 27	
	1006 10 92	
	1006 10 94	
	1006 10 96	
	1006 10 98	
	1006 20	Afskallet ris (hinderis)
	1006 30	Delvis sleben eller sleben ris, også poleret eller glaseret
b)	1006 40 00	Brudris
c)	1102 30 00	Rismel
	1103 14 00	Gryn og groft mel af ris
	1103 29 50	Pellets af ris
	1104 19 91	Flager af ris
	1108 19 10	Risstivelse

2. I denne forordning forstås ved uafskallet ris, afskallet ris, delvis sleben ris, sleben ris, rundkornet ris, middelkornet ris, langkornet ris og brudris de i bilag A definerede produkter.

([1]) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 (EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1).
([2]) EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1530/95 (EFT nr. L 148 af 30. 6. 1995, s. 5).
([3]) EFT nr. L 355 af 5. 12. 1992, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 3235/94 (EFT nr. L 338 af 28. 12. 1994, s. 16).

▼B

AFSNIT I

PRISORDNING

Artikel 2

Høståret begynder den 1. september og slutter den 31. august det følgende år for alle de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 3

1. For uafskallet ris fastsættes der en interventionspris på:

— 351,00 ECU/ton for høståret 1996/97

— 333,45 ECU/ton for høståret 1997/98

— 315,90 ECU/ton for høståret 1998/99

— 298,35 ECU/ton for høståret 1999/2000 og derefter.

Interventionsprisen fastsættes for en standardkvalitet, som fastlægges af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

2. Interventionsprisen undergår månedlige forhøjelser i hver af de fire måneder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1. Den pris, der således opnås for juli, forbliver gældende indtil den 31. august. Størrelsen af de månedlige forhøjelser fastlægges efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2.

3. Interventionsprisen gælder for engrosleddet for varer leveret til lager, ikke aflæsset. Den gælder for alle de interventionscentre, der er udpeget ifølge artikel 8.

Artikel 4

1. Fra den 1. april til den 31. juli opkøber interventionsorganerne de mængder uafskallet ris, der tilbydes dem, forudsat at tilbuddene opfylder betingelser, især med hensyn til mængde og kvalitet, der skal fastsættes nærmere.

2. Hvis kvaliteten af den uafskallede ris, der tilbydes, afviger fra den standardkvalitet, for hvilken interventionsprisen er fastsat, justeres denne pris med tillæg og fradrag. Med henblik på sortsstyring af produktionen kan der fastsættes tillæg og fradrag, der skal anvendes på interventionsprisen.

3. På betingelser, der skal fastsættes nærmere, udbyder interventionsorganerne uafskallet ris, der er opkøbt ifølge stk. 1, til salg til udførsel til tredjelande eller til forsyning af det indre marked.

Artikel 5

Der kan træffes særlige foranstaltninger for:

— at undgå omfattende anvendelse af artikel 4 i bestemte områder af Fællesskabet

— at afhjælpe mangel på uafskallet ris, der skyldes naturbegivenheder.

Artikel 6

1. Risproducenter i Fællesskabet kan kræve en godtgørelse på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og ifølge regler, der skal fastlægges nærmere.

2. Godtgørelsen fastsættes pr. hektar areal, der er tilsået med ris, og den differentieres for de enkelte medlemsstater.

3. Godtgørelserne udgør følgende:

▼B

ECU/ha	1997/98	1998/99	►M1 1999/2000 og derefter ◄
Spanien	111,44	222,89	334,33
Frankrig			
— europæiske område	96,35	192,70	289,05
— Fransk Guyana	131,80	263,60	395,40
Grækenland	131,27	262,55	393,82
Italien	106,00	212,00	318,01
Portugal	106,18	212,36	318,53

Med henblik på en bedre produktionsstyring kan beløbene for godtgørelsen differentieres ved anvendelse af tillæg og fradrag, der afhænger af sorten.

Godtgørelserne udbetales mellem den 16. oktober og den 31. december, alt efter hvornår det igangværende høstår er begyndt.

4. Der fastlægges et nationalt basisareal for hver produktionsmedlemsstat. For Frankrig fastlægges der dog to arealer, et for Frankrigs europæiske område og et for Fransk Guyana. Basisarealerne udgør følgende:

Spanien:	104 973 ha
Frankrigs europæiske område:	24 500 ha
Fransk Guyana:	5 500 ha
Grækenland:	24 891 ha
Italien:	239 259 ha
Portugal:	34 000 ha.

5. Hvis arealerne med ris i et år overstiger et af de basisarealer, der er anført i stk. 4, anvendes for samme høstår for alle producenter fra det pågældende basisareal en nedsættelse af godtgørelsen med:

— tre gange satsen for overskridelsen, hvis den er under 1 %

— fire gange satsen for overskridelsen, hvis den er 1 % eller derover, men under 3 %

— fem gange satsen for overskridelsen, hvis den er 3 % eller derover, men under 5 %

— seks gange satsen for overskridelsen, hvis den er 5 % eller derover.

▼M1

Anvendes foregående afsnit, fastsætter den pågældende medlemsstat, hvor meget godtgørelsen skal nedsættes, inden en dato, som fastsættes efter proceduren i artikel 22 i denne forordning. Den underretter forinden og hurtigst muligt Kommissionen herom.

▼B

Medlemsstaten giver ►M1 ———— ◄ Kommissionen detaljerede oplysninger pr. sort om areal, udbytter, produktion samt lagre hos producenterne og i risforarbejdningsvirksomhederne. Oplysningerne skal være baseret på en ordning, der foreskriver erklæringer fra producenterne og risforarbejdningsvirksomhederne, og som indføres, forvaltes og kontrolleres af medlemsstaten.

Artikel 7

1. Der kan på betingelser, som skal fastlægges nærmere, ydes en produktionsrestitution for stivelse og visse afledte produkter, der er fremstillet af ris og brudris, og som anvendes til fremstilling af bestemte varer.

▼B

2. Den i stk. 1 nævnte restitution fastsættes med bestemte intervaller.

Artikel 8

Gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit fastsættes efter proceduren i artikel 22, navnlig:

a) listen over de interventionscentre, der er nævnt i artikel 3, stk. 3. Listen vedtages efter høring af de berørte medlemsstater og omfatter især interventionscentre i overskudsområder, der råder over tilstrækkelige lokaler og tekniske anlæg, og som har gunstige transportbetingelser

b) bestemmelserne for anvendelse af artikel 4. Disse omfatter især følgende:
   — minimumskvalitet og -mængde for intervention
   — tillæg og fradrag ved intervention
   — procedurer og betingelser for interventionsorganernes overtagelse og alle andre bestemmelser om intervention
   — procedurer og betingelser for interventionsorganernes udbud af produkterne til salg

c) arten af de i artikel 5 nævnte foranstaltninger og deres anvendelse

d) bestemmelserne for anvendelse af artikel 6 og de tillæg og fradrag, der gælder for godtgørelsen

e) bestemmelserne for anvendelse af artikel 7 og fastsættelsen af restitutionerne og produktlisten, der er nævnt i artiklen.

AFSNIT II

REGLER FOR SAMHANDELEN MED TREDJELANDE

Artikel 9

1. Ved indførsel til Fællesskabet eller ved udførsel fra Fællesskabet af de i artikel 1 nævnte produkter skal der fremlægges en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet den pågældende er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 13 og 14.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre indførslen eller udførslen inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 22.

Artikel 10

1. For leverancer til det franske oversøiske departement Réunion af produkter henhørende under KN-kode 1006 (bortset fra KN-kode 1006 10 10), der indføres fra medlemsstaterne og er bestemt til forbrug i Réunion, og som falder ind under et af de i traktatens artikel 9, stk. 2, nævnte tilfælde, kan der fastsættes et tilskud.

Størrelsen af dette tilskud fastsættes under hensyn til forsyningsbehovet på Réunions marked ud fra forskellen mellem noteringerne eller priserne for de pågældende produkter på verdensmarkedet og noteringerne eller priserne for de samme produkter på Fællesskabets marked samt, om nødvendigt, priserne for disse produkter i Réunion.

Tilskud ydes efter anmodning. Det kan eventuelt fastsættes ved licitation. Denne licitation vedrører størrelsen af tilskuddet.

Tilskuddet fastsættes periodevis efter proceduren i artikel 22. Kommissionen kan efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ om nødvendigt ændre tilskuddet i det mellemliggende tidsrum.

▼B

2. Reglerne om finansieringen af den fælles landbrugspolitik finder anvendelse på det i stk. 1 nævnte tilskud.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 22.

Artikel 11

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Uanset stk. 1 gælder følgende:

a) importtolden for afskallet ris, henhørende under KN-kode 1006 20, er lig med den interventionspris, der gælder på importtidspunktet, forhøjet med:
   — 80 % for afskallet ris henhørende under KN-kode 1006 20 17 og 1006 20 98
   — 88 % for afskallet ris henhørende under andre KN-koder end 1006 20 17 og 1006 20 98

   og med fradrag af importprisen

b) importtolden for sleben ris, henhørende under KN-kode 1006 30, er lig med den interventionspris, der gælder på importtidspunktet, forhøjet med en procent, der skal beregnes, og med fradrag af importprisen.

Dog kan tolden ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.

Den i litra b) nævnte procent beregnes ved, at de respektive procentsatser i litra a) justeres efter omregningssatsen, forarbejdningsomkostningerne og værdien af biprodukterne, og de således fremkomne beløb forhøjes med et beløb til beskyttelse af industrien.

3. Uanset stk. 1:

a) opkræves der ingen told ved indførsel til det franske oversøiske departement Réunion af produkter henhørende under KN-kode 1006 10, 1006 20 og 1006 40 00, som er bestemt til forbrug i Réunion

b) multipliceres den told, der skal opkræves ved indførsel til det franske oversøiske departement Réunion af produkter henhørende under KN-kode 1006 30, som er bestemt til forbrug i Réunion, med koefficienten 0,30.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 22. Bestemmelserne omfatter navnlig:

— fastsættelse af omregningssatserne for ris på de forskellige forarbejdningstrin, forarbejdningsomkostningerne og værdien af biprodukter, jf. stk. 2
— fastsættelse af beløbet til beskyttelse af industrien og de fornødne foranstaltninger til at fastlægge og beregne importpriserne og kontrollere deres rigtighed.
— i specifikke tilfælde mulighed for, hvis det skulle vise sig hensigtsmæssigt, at give de erhvervsdrivende mulighed for at kende det beløb, der skal betales, inden de pågældende partier ankommer.

Artikel 12

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for Fællesskabets marked af indførsel af nogle af de i artikel 1 nævnte produkter, pålægges indførslen til den i artikel 11 nævnte sats af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, jf. dog artikel 11, stk. 2, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor indførslen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på Fællesskabets marked, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

▼B

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af indførslen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Cif-importpriserne kontrolleres med henblik herpå på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller på Fællesskabets importmarked for dette produkt.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 22. De omfatter navnlig:

a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen, og de særlige bestemmelser, der skal anvendes for de i artikel 11, stk. 2, omhandlede produkter, navnlig for så vidt angår bestemmelserne vedrørende fastlæggelse af de importpriser, der skal tages i betragtning med henblik på at anvende tillægstold

b) fastsættelse af de repræsentative priser og de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 13

1. For at muliggøre udførsel af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand eller i form af varer, som er opført i bilag B, på grundlag af de noteringer eller priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

Eksportrestitutionen for de i artikel 1 nævnte produkter i form af varer, der er opført i bilag B, kan ikke være større end den, der gælder for disse produkter, når de udføres i uændret stand.

2. For så vidt angår tildeling af de mængder, der kan udføres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til fællesskabseksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende

b) den, der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen

c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan differentieres efter destination, når situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 22. Fastsættelsen kan ske:

a) med regelmæssige tidsintervaller

b) ved licitation for de produkter, som denne procedure hidtil har været fastsat for.

Restitutioner, der fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, kan om påkrævet ændres af Kommissionen i løbet af tidsintervallet på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

Hvis restitutionerne for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, finder fastsættelsen sted mindst en gang om måneden.

▼B

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

a) situationen og den forventede udvikling af:
   — priserne for ris og brudris og de disponible mængder på Fællesskabets marked
   — priserne for ris og brudris på verdensmarkedet

b) målet med den fælles markedsordning for ris, som er at sikre ligevægt på dette marked samt en naturlig udvikling, for så vidt angår priser og handel

c) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, som indgås i henhold til traktatens artikel 228

d) behovet for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked

e) de økonomiske aspekter i forbindelse med de påtænkte udførsler.

Ved restitutionens fastsættelse tages der især hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på udførsel til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades indført til forædling.

5. Restitutionerne for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter fastsættes under hensyn til følgende specifikke kriterier:

a) de faktiske priser for de pågældende produkter på de forskellige markeder i Fællesskabet, der er repræsentative med hensyn til udførsel

b) de gunstigste noteringer på de forskellige markeder i de indførende tredjelande

c) afsætningsomkostningerne og de gunstigste omkostninger i forbindelse med transporten fra de i litra a) omhandlede markeder i Fællesskabet til Fællesskabets eksporthavne eller andre udførselssteder, der betjener disse markeder, samt transportomkostningerne mv. på verdensmarkedet.

6. Hvis restitutionen fastsættes ved udbydelse i licitation, er formålet med licitationen at bestemme restitutionens størrelse.

7. For produkter, der er nævnt i artikel 1, og som udføres i uændret stand, ydes restitutionen kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

8. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved udførsel af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og, hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag:

a) for den i licensen angivne destinationen, eller

b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført i licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

9. Stk. 7 og 8 kan efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93 ([1]) udvides til at omfatte de i artikel 1 nævnte produkter, når de udføres i form af varer, som er opført i bilag B.

10. Stk. 7 og 8 kan efter proceduren i artikel 22 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarehjælp.

11. Medmindre andet er fastsat efter proceduren i artikel 22, foretages der for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter en justering af den ifølge stk. 4 gældende restitution på baggrund af de månedlige forhøjelser, der gælder for interventionsprisen, og i givet fald

([1]) EFT nr. L 318 af 20. 12. 1993, s. 18.

▼B

ændringerne i denne pris, justeret efter forarbejdningstrin ved hjælp af omregningssatsen.

Der kan fastsættes et korrektionsbeløb efter proceduren i artikel 22. Kommissionen kan om nødvendigt ændre korrektionsbeløbene.

De foregående afsnit kan i fuldt omfang eller delvis anvendes på hvert af de i artikel 1, stk. 1, litra c), nævnte produkter og på de i artikel 1 nævnte produkter, der udføres i form af varer, som er opført i bilag B. I dette tilfælde korrigeres den i første afsnit nævnte justering ved, at der anvendes en koefficient, som udtrykker forholdet mellem mængden af basisproduktet og den mængde af basisproduktet, som er indeholdt i det udførte, forarbejdede produkt eller anvendt ved fremstillingen af den udførte vare.

12. Restitutionen for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter ydes, når det godtgøres, at produkterne:

— ►M1 er fuldt ud fremstillet i Fællesskabet, jf. artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2913/92, undtagen ved anvendelse af stk. 13 ◄

— er udført fra Fællesskabet, og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført i licensen, eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 8, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted efter proceduren i artikel 22, såfremt der fastlægges betingelser, der giver tilsvarende garantier.

Der kan vedtages supplerende bestemmelser efter proceduren i artikel 22.

13. ►M1 Der ydes ingen eksportrestitution ved udførsel af ris, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, medmindre eksportøren godtgør:

— at det produkt, der skal udføres, er identisk med det tidligere indførte produkt

— at al importtold er blevet opkrævet ved produktets overgang til fri omsætning. ◄

I dette tilfælde er restitutionen for hvert produkt lig med den ved indførslen opkrævede told, såfremt denne er lavere end restitutionen; hvis tolden ved indførslen er større end restitutionen, er restitutionen lig med sidstnævnte.

14. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

15. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan udføres, og navnlig bestemmelserne om den i stk. 11 nævnte justering, vedtages efter proceduren i artikel 22. Bilag B ændres efter samme procedure. Dog vedtages gennemførelsesbestemmelserne til stk. 7 for de i artikel 1 nævnte produkter, når de udføres i form af varer, som er opført i bilaget, efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93.

Artikel 14

1. I det omfang det er nødvendigt for, at den fælles markedsordning for ris kan fungere korrekt, kan Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter.

▼B

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at det har fået sagen forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 15

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, herunder definitionerne i bilag A, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative importrestriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 16

1. Hvis noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for et eller flere af de i artikel 1, litra a) og b), nævnte produkter når op på samme niveau som priserne i Fællesskabet, og denne situation kan forventes at vedvare og forværres, således at Fællesskabets marked af denne grund forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan der træffes passende foranstaltninger.

2. Noteringerne eller priserne på verdensmarkedet når op på samme niveau som priserne i Fællesskabet, når de nærmer sig eller overstiger interventionsprisen, forhøjet med:

— 80 %, når det drejer sig om afskallet ris henhørende under KN-kode 1006 20 17 og 1006 20 98, og

— 88 %, når det drejer sig om afskallet ris henhørende under andre KN-koder end 1006 20 17 og 1006 20 98.

3. Den i stk. 1 omhandlede situation kan forventes at vedvare eller forværres, når der konstateres uligevægt mellem udbud og efterspørgsel, og der er fare for, at denne uligevægt vedvarer under hensyn til den forventede udvikling i produktionen og markedspriserne.

4. Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af den i de foregående stykker omhandlede situation, hvis det høje prisniveau på de internationale markeder kan skabe hindringer for indførslen til Fællesskabet af de i artikel 1 nævnte produkter eller har til følge, at disse produkter udføres fra Fællesskabet, således at markedsstabiliteten eller forsyningssikkerheden bliver berørt.

5. Hvis betingelserne i denne artikel er opfyldt, kan der træffes følgende foranstaltninger:

— opkrævning af en eksportafgift; endvidere kan en særlig eksportafgift gøres til genstand for en licitationsprocedure for en nærmere fastsat mængde

— fastsættelse af en frist for udstedelse af eksportlicenser

— hel eller delvis suspension af eksportlicenser

— hel eller delvis afvisning af ansøgninger om udstedelse af eksportlicenser, der er under behandling.

▼B

Ophævelsen af disse foranstaltninger vedtages senest på det tidspunkt, hvor det gennem tre på hinanden følgende uger har kunnet konstateres, at betingelsen i stk. 2 ikke længere er opfyldt.

6. Der tages ved fastsættelsen af eksportafgiften på de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter hensyn til følgende:

a) den nuværende situation og den fremtidige udvikling i:
   — priserne på ris og de disponible mængder på Fællesskabets marked
   — priserne på ris og på forarbejdede produkter inden for rissektoren på verdensmarkedet

b) formålet med den fælles markedsordning for ris, som er at sikre ligevægt med hensyn til forsyningen og samhandelen på dette marked

c) behovet for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked

d) det økonomiske aspekt i forbindelse med udførslen.

7. De elementer, der er nævnt i stk. 6, anvendes ved fastsættelsen af eksportafgiften for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra c). Desuden tages der hensyn til følgende særlige forhold:

a) de herskende priser på brudris på forskellige markeder i Fællesskabet

b) de mængder brudris, der er nødvendige til fremstilling af de pågældende produkter, og i givet fald værdien af biprodukterne

c) muligheder og betingelser for salg af de pågældende produkter på verdensmarkedet.

8. Hvis situationen på verdensmarkedet eller særlige vilkår på bestemte markeder gør det nødvendigt, kan eksportafgiften differentieres.

9. Den eksportafgift, der skal opkræves, er den, der er gældende på eksportdagen. Den afgift, der gælder den dog, hvor der indgives licensansøgning, anvendes dog på den pågældendes begæring, der indgives samtidig med licensansøgningen, for udførsel, der skal finde sted i licensens gyldighedsperiode.

10. Der opkræves ingen afgift for udførsel, der sker med henblik på fødevarehjælp i medfør af artikel 13, stk. 10.

11. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 22.

Efter samme procedure og for hvert produkt:

— besluttes det at træffe de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 5, og at ophæve de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 5, andet og tredje led

— fastsættes eksportafgiften med regelmæssige tidsintervaller.

Kommissionen kan om nødvendigt fastsætte eller ændre eksportafgiften.

12. Kommissionen kan i hastende tilfælde træffe de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 5, tredje og fjerde led. Den underretter medlemsstaterne om sin afgørelse og offentliggør den ved opslag på Kommissionens hjemsted. Denne afgørelse medfører, at foranstaltningerne finder anvendelse på de pågældende produkter fra den angivne anvendelsesdato, idet denne skal ligge efter underretningen. Afgørelsen vedrørende de i stk. 5, tredje led, nævnte foranstaltninger gælder højst i syv dage.

Artikel 17

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af en stigning i importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde,

▼B

hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.

AFSNIT III

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 18

De i artikel 1 nævnte varer, til hvis fremstilling eller forarbejdning der er anvendt produkter, som ikke er omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, kan ikke omsættes frit inden for Fællesskabet.

Artikel 19

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder traktatens artikel 92, 93 og 94 anvendelse på fremstilling af og handel med de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 20

Traktatens artikel 40, stk. 4, og de bestemmelser, der er vedtaget med henblik på gennemførelse af nævnte artikel 40, finder, for så vidt angår Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, anvendelse på de i artikel 1 nævnte produkter for de franske oversøiske departementer.

Artikel 21

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning. Fremgangsmåden ved meddelelse og videregivelse af disse oplysninger fastlægges efter proceduren i artikel 22.

Artikel 22

Når der henvises til proceduren i denne artikel, indbringer formanden for Forvaltningskomitéen for Korn, der er nedsat ved artikel 22 i forordning (EØF) nr. 1766/92, i det følgende benævnt »komitéen«, sagen for denne, enten på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstats repræsentant.

Alle de bestemmelser om komitéen, der er fastsat i artikel 22 og 23 i nævnte forordning, finder anvendelse.

Artikel 23

Komitéen kan behandle ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 24

Ved denne forordnings anvendelse skal der på passende måde tages hensyn til de mål, der er nævnt i traktatens artikel 39 og 110.

▼B

Artikel 25

1. Bilag B til forordning (EØF) nr. 1418/76 erstattes fra den 1. januar 1996 af bilag B til nærværende forordning.

2. Forordning (EØF) nr. 1418/76 ophæves fra høståret 1996/97.

3. Henvisninger til den i henhold til stk. 2 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Henvisninger til artiklerne i ovennævnte forordning skal læses i henhold til sammenligningstabellen i bilag C.

4. Følgende forordningen ophæves fra høståret 1996/97:

— forordning (EØF) nr. 1422/76 ([1])

— forordning (EØF) nr. 1424/76 ([2])

— forordning (EØF) nr. 1425/76 ([3])

— forordning (EØF) nr. 1426/76 ([4])

— forordning (EØF) nr. 3878/87 ([5]).

5. For at lette overgangen fra den nuværende fælles markedsordning for ris til den ved nærværende forordning fastsatte ordning eller for at lette overgangen fra høstår i høstårene 1996/97 og 1997/98 kan Kommissionen efter ►C1 proceduren i artikel 22 ◄ træffe alle overgangsforanstaltninger, som skønnes nødvendige.

6. I artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 3508/92 tilføjes følgende led:

»— støtteordningen for risproducenter, jf artikel 6 i forordning (EF) nr. 3072/95 (*).«

Artikel 26

Foranstaltningerne i afsnit I i denne forordning betragtes som interventioner til regulering af landbrugsmarkederne som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 27

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra høståret 1996/97, undtagen artikel 6 og artikel 25, stk. 1 og 5, der anvendes fra den 1. januar 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

([1]) EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 18.
([2]) EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 20.
([3]) EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 26.
([4]) EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 28.
([5]) EFT nr. L 363 af 24. 12. 1987, s. 3.
(*) EFT nr. L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

▼B

BILAG A

DEFINITIONER

1. a) *uafskallet ris*: ris med skaller, tærsket

   b) *afskallet ris (hinderis)*: ris, hvorfra kun skallerne er fjernet. Herunder hører ris, der er kendt under handelsbetegnelserne »brown rice«, »cargo rice«, »loonzain rice« og »riso sbramato«

   c) *delvis sleben ris*: ris, hvorfra skallerne, en del af kimen og alle eller en del af de ydre sølvhinder, men ikke de indre sølvhinder, er fjernet

   d) *sleben ris*: ris, hvorfra skallerne, de ydre og indre sølvhinder og kimen — for langkornet ris og middelkornet ris fuldstændigt og for rundkornet ris i hvert fald delvis — er fjernet, hvorved dog indtil 10 % af kornene kan have hvide længderiller.

2. a) *rundkornet ris*: ris, hvis korn har en længde på 5,2 mm og derunder, mens forholdet mellem kornets længde og bredde er under 2

   b) *middelkornet ris*: ris, hvis korn har en længde på over 5,2 mm, men højst 6,0 mm, mens forholdet mellem kornets længde og bredde er under 3

   c) *langkornet ris*:

      A) ris, hvis korn har en længde på over 6,0 mm, mens forholdet mellem kornets længde og bredde er over 2, men under 3

      B) ris, hvis korn har en længde på over 6,0 mm, mens forholdet mellem kornets længde og bredde er mindst 3

   d) *måling af kornene*: *kornenes længde bestemmes ved sleben ris efter følgende metode:*

      i) der udtages en gennemsnitsprøve af rismængden

      ii) prøven sorteres ved sigtning for kun at få hele korn, inklusive korn, der ikke er fuldmodne

      iii) der gennemføres to målinger, hver med hundrede korn, og gennemsnittet udregnes

      iv) resultaterne udregnes i mm og afrundes til én decimal efter kommaet.

3. *Brudris*: knuste korn, hvis længde er tre fjerdedele og derunder af hele korns gennemsnitslængde.

▼B

BILAG B

KN-kode	Varebeskrivelse
0403	Kærnemælk, koaguleret mælk og fløde, yoghurt, kefir og anden fermenteret eller syrnet mælk og fløde, også koncentreret, tilsat sukker eller andre sødemidler, aromatiseret eller tilsat frugt eller kakao
ex 1704	Sukkervarer uden indhold af kakao (herunder hvid chokolade)
1704 90 51 til 1704 90 99	— — Andre varer:
ex 1806	Chokolade og andre tilberedte næringsmidler med indhold af kakao, undtagen underposition 1806 10, 1806 20 70, 1806 90 60, 1806 90 70 og 1806 90 90
1901	Maltekstrakt; tilberedte næringsmidler fremstillet af mel, stivelse eller maltekstrakt, også med indhold af kakao, såfremt dette udgør mindre end 40 vægtprocent beregnet på et fuldstændig fedtfrit grundlag, ikke andetsteds tariferet; tilberedte næringsmidler fremstillet af produkter henhørende under pos. 0401 til 0404, også med indhold af kakao, såfremt dette udgør mindre end 5 vægtprocent beregnet på et fuldstændig fedtfrit grundlag, ikke andetsteds tariferet
ex 1902	Pastaprodukter, også kogte eller med fyld (af kød eller andre varer) eller på anden måde tilberedt, f.eks. spaghetti, makaroni, nudler, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni, couscous, også tilberedt
1902 20 91	— — — Kogte
1902 20 99	— — — I andre tilfælde
1902 30	— Andre pastaprodukter
1902 40 90	— — I andre tilfælde
1904	Tilberedte næringsmidler fremstillet ved ekspandering eller ristning af korn eller kornprodukter (f.eks, cornflakes); korn, undtagen majs, i form af kerner, flager eller andet bearbejdet korn (undtagen mel), forkogt eller på anden måde tilberedt, ikke andetsteds tariferet
ex 1905	Brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk, også tilsat kakao; kirkeoblater, oblatkapsler af den art der anvendes til lægemidler, segloblater og lignende varer af mel eller stivelse:
1905 90 20	Kirkeoblater, oblatkapsler af den art der anvendes til lægemidler, segloblater og lignende varer af mel eller stivelse
ex 2004	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006:
2004 10 91	— — — Kartofler i form af mel, gryn eller flager
ex 2005	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006:
2005 20 10	— — Kartofler i form af mel, gryn eller flager
ex 2008	Frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret på anden måde, også tilsat sukker, andre sødemidler eller alkohol, ikke andetsteds tariferet:

▼B

KN-kode	Varebeskrivelse
2008 11 10	— — — Jordnøddesmør
ex 2101	Ekstrakter, essenser og koncentrater af kaffe, te eller maté samt varer tilberedt på basis af disse produkter eller på basis af kaffe, te eller maté; brændt cikorie og andre brændte kaffeerstatninger samt ekstrakter, essenser og koncentrater deraf:
2101 12	— — Varer tilberedt på basis af ekstrakter, essenser eller koncentrater af kaffe
2101 20 92	— — — Tilberedte varer på basis af ekstrakter, essenser eller koncentrater af te eller maté
2101 20 98	
ex 2105 00	Konsumis, også med indhold af kakao
2106	Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet
ex 3505	Dextrin og anden modificeret stivelse (herunder forklistret og esterificeret stivelse) undtagen esterificeret og etherificeret stivelse henhørende under pos. 3505 10 50; lim på basis af stivelse, dextin eller anden modificeret stivelse
ex 3809	Efterbehandlingsmidler, acceleratorer til farvning eller til fiksering af farvestoffer samt andre produkter og præparater (f.eks. tilberedte appretur- og bejdsemidler), der anvendes i tekstil-, papir- eller læderindustrien eller i nærstående industrier, ikke andetsteds tariferet:
ex 3809 10	— På basis af stivelse eller stivelsesprodukter

▼B

BILAG C

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 1418/76	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3, stk. 1
Artikel 4:	
stk. 1	Artikel 3, stk. 3
stk. 2 og 3 litra b), c) og d)	—
stk. 3, litra a)	Artikel 8, litra a)
Artikel 5:	
stk. 1	Artikel 4, stk. 1
stk. 2, første afsnit	—
stk. 2, andet afsnit	Artikel 4, stk. 2
stk. 3	Artikel 4, stk. 3
stk. 4	—
stk. 5	Artikel 8, litra b)
Artikel 6, stk. 1	Artikel 5
Artikel 6, stk. 2	Artikel 8, litra c)
Artikel 7	Artikel 3, stk. 2
—	Artikel 6
Artikel 8	—
Artikel 8a	—
Artikel 9:	
stk. 1 og 2	Artikel 7
stk. 3	Artikel 8, litra c)
—	Artikel 8, litra e)
Artikel 10	Artikel 9
Artikel 11	Artikel 10
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14	Artikel 13
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16	Artikel 15
Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	Artikel 17
Artikel 23	Artikel 18
Artikel 24	Artikel 19
Artikel 25	—
—	Artikel 20
Artikel 25a	—
Artikel 26	Artikel 21
Artikel 27	Artikel 22
Artikel 28	Artikel 23
Artikel 29	Artikel 24
Artikel 30	Artikel 25
—	Artikel 26
Artikel 31	Artikel 27

▼B

Forordning (EØF) nr. 1418/76	Denne forordning
Bilag A	Bilag A
Bilag B	Bilag B
Bilag C	Bilag C